

Ford Puma a Kuga jsou vozi kategorie SUV, do kterých se dobře nasedá a řidič má přehled odění před sebou.

Ford Puma zaujme svou kompaktností a větší Kuga s variabilním zavazadlovým prostorem je navíc k dispozici s hybridním pohonem.

Rezervujte si dvoudenní testovací jízdu na Ford skladem CZ.

Jak už možná víte, za pár dní, ve středu a ve čtvrtek 3. a 4. května v Pražské kulturní křižovatce vzlet představíme podkást 5.59 v tak, jak ho neznáte a jak jste u nás podkást ještě nezažili.

Propojíme novinářinu s divadelní performancí, živé hosty a jejich příběhy do plní hudba, video, animace, fotky, ilustrace

a jako pozvánku pro vás máme dnešní bonusovou epizodu.

Pojďte s námi na pár minut nahlédnout do příprav projektu 5.59 na scéně, přímo na zkoušku na poudiu vzletu.

Je pondělí prvního května.

Tady Jlenka Kabrhelová a zvláštní vydání 5.59.

Z pravodejského podkástu se znam zpráv.

A myslíte, že bysme s to mohli společně tak nějak přečíst i?

Jako já.

Rádku.

Tak jo, tak jestli už jdeme na to, tak já se přiznám, že...

Tak se budem zastalovat a lidně to takhle budeme doplňovat.

Tak dnes tým podkástu 5.59 nebo minimálně část týmu čeká další zkouška k 5.59 na scéně.

Já tady stojím s naším moderátorkou a vlastně autorkou nám je tu.

Tady té divadelní hrie si to tak můžu říct lenkou Kabrhelovou.

Lení, jak se cítíš před svoji zkouškou čtenou?

Super nervozní, samozřejmě.

Sice jsem moderátorka novinářka, ale nejsem hřečka.

Takže pochopitelně jsem z to velmi nervozní.

Na poudiu říkám, jakosto respektive tohle je finále.

Před býháme mezi tímhle poslechem a zododem případu uplívnu víc než půrok.

Měnuj se Radek Kedroň a jako nominá jsem sledovala případ po celou jeho dobu.

Ještě mě napadlo, řekuj si si do VB přestavit,

že tenhle začátek byste přeríkal, že to není potřeba číst.

Vlastně to je taková kudotřeva.

Vy se toho nemůžete třetě jako každého slova.

Mně přijedu celá fajn, že my se vlastně koukáme na finále, na závěz,

že my se vlastně smějí.

Pod' nám přiblížit, jak vlastně si dostala tenhle nápad,

proč tady stojíme a proč za týden tady někteří naši posluchači

budou s námi na ožvlém podkástu, jak to celé začalo.

Tak úplně ta prvotní myšlenka, nebo moje,

vlastně inspirace byla ve spojených státech,

kde jsem působila jako z pravodejka, pak jsem tam byla rok na stipendiu ještě.

A během té doby jsem měla možnost jednak se seznámit,

spodkáste a jednak také s různými ními zajímavým projekty.

Včetně jednoho, který se menoval Popup Magazine  
a to byl takový projekt, který vzal právě žurnalistiku na scenu.  
Měl tam neuvěřitelné prvky, všichni se tam chtěli vždycky dívat,  
ale to bylo takové trochu uzamčené,  
širší veřejnosti, prostě se museli dojí do divadla,  
když se to chtěli vidět.  
A to divadlo se hrálo jenom několikrát do roku  
a jenom v některých městech.  
Takže já jsem moc jako z pravodejka neměla šanci,  
hodně jsem cestovala.  
Až jsem mi paradoxně poprvé na skytla příležitost,  
když už jsem žila v Čechách, bylo to za covidu  
a ten covid pochopitelně, protože divadla byla zavřená,  
tak i tvůrce Popup Magazine přiměl uspořádat online představení.  
Takže já si pamatuju, protože jsem dlouze o té představě,  
o tom, že by mohl něco takového existovat,  
vyprávěla Martinový hůlovi, našemu sounddesignerový,  
muzikantový a vlastně spolutvůrci od samého počátku,  
partiákový v našem podkástovém tvoření.  
Martina to taky natchlo, a my jsme se společně,  
vlastně každý ve svém domově dívali na to online představení  
a byli jsme úplně natření, bylo to někdy ve večerní hodině.  
Já jsem sama se děla už posteli, protože to bylo  
nějaké odpoledné kalifonského času.  
Takže vlastně v pozdní večer pražského času.  
A byli jsme strašně dojatí a načení tím vyprávěním  
a vůbec tou formou, jakou zvolili.  
A bylo to nádherně odvyprávěné, nás to strašně natchlo.  
A říkali jsme se s Martinem Achke,  
že by jsme jednou mohli něco takového dělat.  
Ale protože Martin zároveň dělá spoustu muziky pro divadla  
a je vlastně napojené právě na tvůrce,  
teď tady z divadla zlet, z volstopětky  
a vlastně i na tvůrce třeba z národního divadla.  
Vlastně v jeho osobi se propojili tyhle dvě skupiny  
a díky němu jsme dostali tady tu šanci  
společně s týmem dramaturgině zletu Marty Ljubkové,  
která vlastně potom ještě se domluvila s režisárku Petřů Tejnorovou  
a z dalšími, zase z toho je jejího týmu  
scenografem Antonínem Šiládem a dalšími,  
že se začala dáva dohromady tady ta produkce.  
Takže takováhle dlouhá cesta a jeden sen na začátku,  
který nakonec nadpovedeš do reality.  
45 x 13, rovná se 125,

odečteme li 10 a 30 milionů,  
které našli policisté něco nám chybí.  
Vychází nám stup, nebo dostaneme se mesek.  
Mám to přecíže, jak to tam je.  
Mě se to líbilo více, jak to říkala teď.  
Je to logicky, že to je jako není jedním číslo-číslo,  
ale že prostě jsi představuješ, co takže moment.  
65 x 3, to je 195.  
Když vodečteme, co našli policisté,  
to znamená 10 a 30, tak nám vyjde 150.  
A když se ještě vrátím k té dvojí americké inspiraci,  
co tě na tom vlastně tak nadchlo,  
protože takhle to zní velmi jednoduše,  
že se vlastně jenom dívaš do počítače  
na nějaké představení, co bylo to, co tě tak chytilo.  
Já to moc nedokážu popsat nějaká lidskost v tom vyprávění.  
Myslím si, že my to tady pořád ještě neumíme.  
My se o to docela často snažíme v tom našem podkástu,  
ale přece jenom to jsou jiná témata, jsou to spravodejská témata.  
Je to vlastně dení publicistickou spravodejské dení,  
tak tam to tak úplně člověk neakcentuje.  
Tohle byly opravdu časopisecké příběhy,  
které pojednávali o něčem, v čem běžně deně žijeme.  
Já nemým třeba o přátelství, nebo o lásce,  
nebo o něčem jiném, jako o běcech,  
které ma tu siš tam někdo vyprávěl o tom,  
jak mu chybí telefoní záznamníka, ty hlasy,  
které na něm slíchéval.  
Bylo to tak strašně krásně odvyprávěné,  
jako hrozně zajímavé vlastně původně napsaný text,  
a potom strašně krásně odvyprávěný.  
Upně prostě, ale nějak hrozně lidské.  
Já vím, že to z nich klišují dně,  
ale kdybychom někdy byli schopní vyprávět,  
takhle za mě by to bylo skvělý.  
Na spořáku vám to dost necinka.  
Kam z penězi, aby byly chráněné před inflací?  
Font Monetika zhodnotí jakoukoliv částku o 6,5%,  
a to firmám i do mátnostem.  
Více na Monetika CZ.  
Učitě hrálo velkou roli ty dvě ména,  
kavrhlová hula,  
a samozřejmě ta ideá,  
že by to mělo byt audiovizuální podkás na život,

tak to je pro mě taková výze,  
nebo taková výzva,  
která nějak dobře navazovala na to všechno,  
co mám jako za sebojo,  
že to bylo zase úplně něco jiného,  
a předtím jsem dělala nějaké live cinema projekty,  
nebo i rozhlasové hry na život,  
a na jednu tady se to nějak mělo podkás,  
do hromady.  
Zároveň jsem udělala jedno storytellingový představení.  
A teď kam přišlo zajímaví,  
že vlastně části toho storytellingu  
se můžou přelejvat do vizuálu,  
nebo do audia,  
a jak vlastně tohle s to vybalancovat  
a jak si s tím v podstatě hrát.  
A je po všechny zkušenostech  
pro tebe tohle představení 5.59  
na scéně vůbec v něčem nové,  
případně teda v čem?  
Nové je to za první,  
že ve všechny projekty  
nebo spolu autor ty předlo  
je tak, že jsem z to hodně vybírala.  
A tady v podstatě  
vyběrt těch mluvčích je hodně  
na lence a martě.  
A vlastně přicházím k tomu  
jako přicházím do takovýho živějšího dialgu,  
že tam nejsem úplně jako by  
spolu autorsky zatím kdo co.  
A druhá věc je,  
že ty mluvčí  
jsou přímo autori.  
Sou to reportéři,  
jsou to filmáři,  
ale i lidi, než s kterýma  
jsem zvyklá pracovat.  
Že mi přijde fajn tyhle z ty dvě polohy,  
že jsem se hodně spokojná s tím,  
jak větkou je to audiokníhá,  
skoro až jako voice order.  
A kdy je to do vopravdy ta přednáška,  
trošku svýmyslovy,

trošku to zastavu, trošku to korigu,  
že to teď vychází,  
komentuješ,  
potom to trošku spadne dotý knihy,  
pak jsou hnedka ten prostředek,  
kto je hnedka, ukazuje,  
přetáčíme potřebu do toho  
vstupovat s konkrétním materiálem,  
pak je ta část, když si říkala,  
že to přijde trošku dlouhý mě,  
naopak zase přijde,  
že to spátky spadne do toho vizuálu.  
Tak my stojíme před divadlem  
vzlet s dramaturginií  
představení 59 na scéně Martou Liupkovou.  
Vy ste vlastně pomáhala  
těch různých protagonistů,  
které máme v té,  
co vás přivedlo zrovna na tyhle osobnosti.  
Ten výběr probíhl  
v konzultaci s Lenkou,  
mě to je spíš bych řekla hlavní autorkou  
kdo tam bude a důležité,  
bylo, že ty lidé sonositele  
nějakých příběhu nám šlo  
v 59 na scéně,  
vzít to, co jako v tom podkáztu se třeba nestihne,  
rozvinout jako příběh a to vyprávění  
a všichni tě lidé, kteří  
tady ve vzletu budou vystupovat, budou vyprávět  
že třeba se jich ani osobně nedotýkají  
jenom je proskou mali nějak  
nebo nejde přišli  
a všlo nám hlavně o to, aby ten člověk  
prostě jako měl co říct, to je nejdůležitější  
vlastně.  
A v čem se tohle to bude lišit to představení  
od toho, co dnes vidíme  
na české divadelní scéně?  
Tak na české divadelní scéně  
primárně vidíme herce, nebo nějaké  
performery nebo lidi, kteří se prostě  
snaží něco zahrát,  
kdež to tady budeme

vyprávětši příběhu,  
kteří ani nemají tohle z to nějakou  
jako jevištní zkušenost,  
ale právě jenom  
přinaží nějaké zdělení, nebo  
přicházejí nám něco zdělit třeba o své práci.  
Takže v tom je to jedinečné,  
zároveň si myslím, že to je víc,  
než jenom nějaký třeba rozhlasový pořad právě  
proto, že jste musíme dát nějakou  
jevištní formu, ale která,  
která nemůže být nějakéko pečlivě  
vždycky bude trochu improvizovaná  
a vždycky bude vznikat právě  
v tohle chvíli na místě  
a už se týká audiální nebo  
nějaké video složky.  
Vždycky tělá to vzít do bloku  
a ono se to chytlo,  
že je to jen o konce.  
Já ti to odpinklo  
a jedem.  
No, je to bude.  
Pardon.  
Já jsem to chtěl přesunout  
a asi jsem to nevěladil.  
Martin, je to pro tebe poprvé,  
kdy ty stojíš vlastně na těch  
tak nech nechou ten hered  
v podstatě?  
Trošku my máme také představení  
s Alicí Kubou  
a s Mhřenkou Čechou, který s mnou je strachy  
a v tomto představení  
je taková čans, kdy já  
na Alici  
křičím  
jako hodně  
nepřímny věci  
a je to pro mě to jeho strašně  
nepřímna situace, které se všichni myslí,  
to jsou jako věci, co  
nebo já si myslím, že si všichni myslí  
že jsou to věci s mojí hlaví

a že prostě já  
já jí jako nadávám a ponižu  
nějaký susím reaguje  
tak tady to dělat nebudu.  
No a co tady teda dělat budeš?  
My se s Lankou bavíme  
o tom, jak pracujeme  
s tou hudbou  
a co ten sam design  
dělá nebo nedělá trošku  
jakoby otvíráme  
tě v přemýšlení o tom  
jak se tím zvukem  
dá měnit nebo posovat  
význám a  
zároveň se trošku bavíme  
o sam designu veřejného prostoru  
a tak  
Tak my jsme právě  
skončili  
s čtenou skoušků  
s ratkem ke droněm, který vystupuje  
v 559. scéně  
Byla to prvního čtená skouška  
jak to na tobe působilo radku  
První čtená skouška  
v životě byl jsem velmi nervozní  
důvám, že nebudu takhle nervozní i na podiu  
To byla bonusová epizoda  
podká stu 559  
a pozvánka na náš speciální projekt  
s názvem 559  
na scéně  
Přidte s námi tuhle příležitost sdílet  
ve středu 3. a ve 4.  
4. května  
v Pražské kulturní křižovatce vzlet  
Stupenky můžete koupit online  
na stránkách vzlet cz  
Všechny informace najdete na našich sociální sítích  
na serveru seznám zprávy  
a také v popisu epizody  
tam, kde nás právě posloucháte  
To byla Lenka Kabrhalova

Těšíme se zase zítra  
u klasické epizody  
za minutu 6